

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 197/22

V Lucemburku dne 8. prosince 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-460/20 | Google (Odstranění odkazu na údajně nepravdivý obsah)

Právo na výmaz („právo být zapomenut“): provozovatel internetového vyhledávače je povinen odstranit odkaz na informace zahrnuté v obsahu, na nějž je odkazováno, jestliže žadatel prokáže, že jsou zjevně nepravdivé

Takový důkaz však nemusí vyplývat ze soudního rozhodnutí vydaného proti vydavateli internetové stránky

Dvě osoby ve vedení skupiny investičních společností požádaly společnost Google, aby z výsledků vyhledávání provedeného na základě jejich jmen odstranila odkazy na některé články, které se kriticky vyjadřují k investičnímu modelu této skupiny. Poukazují na to, že tyto články obsahují nepravdivá tvrzení.

Kromě toho požadují, aby společnost Google odstranila ze seznamu výsledků vyhledávání obrázků provedeného na základě jejich jmen jejich fotografie, zobrazené ve formě náhledů („thumbnails“). Tento seznam zobrazoval pouze náhledy jako takové a nebyl z něj patrný kontext zveřejnění fotografií na internetové stránce, na niž je odkazováno. Jinými slovy nebyl původní kontext zveřejnění obrázků při zobrazení náhledů uveden ani jinak viditelný.

Společnost Google odmítla těmto žádostem vyhovět s poukazem na profesní kontext, do něhož byly tyto články a fotografie zasazeny, a s tvrzením, že nevěděla, zda jsou informace obsažené v článcích pravdivé, či nikoli.

Německý Spolkový soudní dvůr, který o tomto sporu rozhoduje, požádal Soudní dvůr o výklad obecného nařízení o ochraně osobních údajů, ve kterém je mimo jiné upraveno právo na výmaz („právo být zapomenut“), jakož i směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, vykládaných ve světle Listiny základních práv Evropské unie.

Soudní dvůr ve svém dnešním rozsudku připomněl, že **právo na ochranu osobních údajů** není absolutním právem, nýbrž **musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a** v souladu se zásadou proporcionality **vyváženo s ostatními základními právy**. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů například výslovně stanoví, že právo na výmaz je vyloučeno, jestliže je zpracování nezbytné mimo jiné k uplatnění práva týkajícího se svobody informací.

Práva subjektu údajů na ochranu soukromého života a osobních údajů obecně převažují nad legitimním zájmem uživatelů internetu, kteří mohou mít zájem na přístupu k předmětným informacím. Tato rovnováha nicméně může záviset na relevantních okolnostech každého případu, zejména na povaze této informace a její citlivosti v souvislosti se soukromím subjektu údajů, jakož i na zájmu veřejnosti mít k této informaci přístup, jenž se může lišit zejména v závislosti na úloze, kterou má tato osoba ve veřejném životě.

Právo na svobodu projevu a informace však nelze vzít v úvahu, jestliže se ukáže, že jsou nepravdivé alespoň některé z informací, které jsou zahrnuty v obsahu, na nějž je odkazováno, a které nemají podružný význam.

Pokud jde na jedné straně o **povinnosti žadatele o odstranění odkazu** z důvodu nepravdivého obsahu, Soudní

dvůr zdůraznil, že žadateli přísluší, aby prokázal zjevnou nepravdivost informací nebo jejich části, která nemá podružný význam. Aby se však předešlo tomu, že žadatel ponese nadměrné břemeno, jež by mohlo poškodit užitečný účinek práva na odstranění odkazu z výsledků vyhledávání, musí pouze poskytnout důkazy, jejichž vyhledání po něm může být rozumně požadováno. Žadatel tudíž v zásadě není povinen předkládat již ve fázi před zahájením soudního řízení soudní rozhodnutí vydané proti vydavateli dotčených internetových stránek, a to ani ve formě rozhodnutí o předběžném opatření.

Pokud jde na straně druhé o **povinnosti a odpovědnost provozovatele vyhledávače**, má Soudní dvůr za to, že v návaznosti na žádost o odstranění odkazu musí provozovatel vyhledávače vycházet ze všech dotčených práv a zájmů, jakož i ze všech okolností projednávaného případu pro účely ověření, zda určitý obsah může být nadále zahrnut do seznamu výsledků vyhledávání prováděného prostřednictvím jeho vyhledávače. **Provozovatel vyhledávače však nemůže být povinen vykonávat aktivní roli při vyhledávání skutkových okolností, které nejsou podloženy žádostí o odstranění odkazu**, za účelem určení, zda je tato žádost opodstatněná.

V případě, že osoba, která požádala o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání, předloží relevantní a dostatečné důkazy, jež jsou způsobilé podpořit její žádost a dokládají zjevnou nepravdivost informací obsahu, na něž je odkazováno, je tedy provozovatel vyhledávače povinen této žádosti vyhovět. To platí tím spíše, když subjekt údajů předloží soudní rozhodnutí, které konstatuje nepravdivost těchto informací. Naproti tomu v případě, že se nepravdivost informací uvedených v obsahu, na něž je odkazováno, nejeví zjevná s ohledem na důkazy poskytnuté žadatelem, není provozovatel vyhledávače v případě neexistence takového soudního rozhodnutí povinen takové žádosti vyhovět. V takovém případě však musí mít žadatel možnost obrátit se na přezkumný nebo soudní orgán, aby provedly nezbytná ověření a nařídily tomuto správci přijetí nezbytných opatření. Soudní dvůr mimoto uvedl, že provozovatel vyhledávače musí uživatele internetu upozornit na existenci správného nebo soudního řízení týkajícího se údajné nepravdivosti obsahu, pokud byl o tomto řízení informován.

Pokud jde o zobrazení fotografií ve formě náhledů („thumbnails“), Soudní dvůr zdůraznil, že zobrazení fotografií subjektu údajů ve formě náhledů na základě vyhledávání podle jména může představovat zvláště závažný zásah do práv na ochranu soukromého života a osobních údajů této osoby.

Soudní dvůr poukázal na to, že pokud provozovatel vyhledávače obdrží žádost, aby byly z výsledků vyhledávání odstraněny fotografie zobrazené ve formě náhledů, musí ověřit, zda je zobrazení těchto fotografií nezbytné k tomu, aby uživatelé internetu, kteří jsou potenciálně zájemci o přístup k těmto fotografiím, mohli uplatnit právo na svobodu informací. V tomto ohledu je přínos k debatě v obecném zájmu prvořadým prvkem, jež je třeba zohlednit při vyvažování protichůdných základních práv.

Soudní dvůr upřesnil, že **je třeba provést odlišné vyvážení protichůdných práv a zájmů.** To se liší podle toho, zda se jedná o články s fotografiemi, které – zasazené do původního kontextu – ilustrují informace poskytnuté v těchto článcích a názory, jež jsou v nich vyjádřeny, nebo o fotografie zobrazené ve formě náhledů v seznamu výsledků vyhledávače mimo kontext, ve kterém byly tyto fotografie zveřejněny na původní internetové stránce. V rámci vyvažování v případě fotografií zobrazovaných ve formě náhledů dospěl Soudní dvůr k závěru, že **je třeba zohlednit jejich informační hodnotu nezávisle na kontextu jejich zveřejnění na internetové stránce, ze které pocházejí.** Musí však být přihlédnuto k jakémukoli textovému prvku, jímž je přímo doprovázeno zobrazení fotografií ve výsledcích vyhledávání a může vyjasnit jejich informační hodnotu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění a shrnutí](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

